

Životní příběh české důchodkyně – Marie Jílková

Vážené dámy, vážení pánové,

Dovolte mi, abych se s vámi podělila o svůj životní příběh. Narodila jsem se v Olomouci v únoru roku 1950 ale s rodiči a mladší sestrou jsem žila v Šumperku, kde jsem také navštěvovala ZŠ a vystudovala SPŠ. Po maturitě v roce 1969 jsem byla přijata na fakultu strojní VÚT v Brně, kde jsem v roce 1974 ukončila studia s tzv. červeným diplomem. Ještě během studia jsem se vdala za svého současného manžela, s kterým jsme letos v dubnu oslavili 45 let společného života.

Hned po promoci jsem nastoupila do svého prvního zaměstnání v Olšanských papírnách do oddělení technického rozvoje. Vzhledem k tomu, že jsme neměli kde bydlet a od zaměstnavatele ani od města Šumperk jsme byt nedostali, zahájili jsme stavbu rodinného domku svépomocí v Dolních Studénkách, nedaleko Šumperka. Chtěli jsme mít děti, ale nastaly problémy s otěhotněním, takže na své první dítě jsme čekali 7,5 roku, až do září roku 1978, kdy se nám narodil první syn a my jsme se v říjnu téhož roku nastěhovali do sice zkolaudovaného, ale ne zcela dostavěného domku. V roce 80 a 82 se nám narodili další 2 synové a já jsem po MD v roce 85 nastoupila do zaměstnání na technické oddělení OÚNZ Šumperk, kde jsem se starala o instalace a opravy zdravotnické techniky.

V roce 89 v říjnu ve svých 39 letech jsem porodila svého 4. syna a během této MD jsem v letech 1990 až 95 vystudovala dálkově CMT fakultu a pedagogiku na UP v Olomouci. V roce 1994 jsem byla v komunálních volbách zvolena místostarostkou a v roce 1996 jsem 9 měsíců vykonávala tuto funkci jako uvolněná, protože starosta naší obce odstoupil. Po mimořádných volbách a tím i ukončení funkce místostarosty jsem hledala zaměstnání ale vzhledem k věku-47 a počtu dětí-4, jsem nemohla nic najít. Pracovní uplatnění jsem našla až v dubnu roku 1997 v neziskovém sektoru, konkrétně v Poradně pro ženy a dívky v Šumperku, kterou zřídilo občanské sdružení ONŽ-pomoc a poradenství pro ženy a dívky, dnes zapsaný spolek a pracuji zde dodnes, i když od roku 2009 jako dobrovolnice. Od roku 1999 jsem vykonávala funkci regionální ředitelky moravských poraden, takže jsem pracovala nejen jako vztahová poradkyně ale také jako lektorka rodinné a sexuální výchovy, kdy jsem měla přednášky ve školách základních, středních a učilištích- mívala jsem až 24 škol v našem okrese, do kterých jsem dojížděla. Abych zajistila chod našich poraden, psala jsem granty a projekty, zpracovávala jejich vyúčtování atd. atd. Odměna za tuto

činnost odpovídala možnostem neziskové organizace, takže když v roce 2007 mě byl přiznán **starobní důchod, činil 7 043,- Kč**. Pokračovala jsem ve své práci ještě téměř 3 roky, ale pro nedostatek financí naše sdružení muselo naši poradnu a dalších 10 poraden uzavřít. Od roku 2010 jsem v Šumperské poradně jako dobrovolnice a Poradna Šumperk je detašovaným pracovištěm Poradny pro ženy a dívky Olomouc.

Je to již téměř 20 let, co se snažím pomáhat lidem v tíživé životní situaci. Vyslechla jsem a dále slýchávám stovky příběhů, které nemají žádné dobré řešení, ale snažíme se s klienty najít to nejlepší řešení. Svoje zkušenosti a znalosti jsem předávala tisícům dospívajících na přednáškách a v současné době mladým maminkám v Rodinných centrech, kam jezdím s přednáškami na různá, většinou ožehavá témata. Své vlastní děti jsem se snažila vychovat k odpovědnosti za sebe i své blízké. Všichni naši 4 synové vystudovali gymnázium a pokračovali ve studiu na VŠ technického směru. Nebylo to pro nás rodiče jednoduché zajistit finance na jejich studium, však jsou známy studie, které vypovídají, kolik stojí dítě na studiu.

Naši synové jsou dnes už ženatí, mají své rodiny a svá zaměstnání, my se těšíme z 9 vnoučat, která jsou ve věku 1 až 11 roků – 6 vnuček a 3 vnuci. Domnívám se, že v dnešní době je třeba podporovat dobře fungující rodinu, která je pro společnost velmi důležitá vzhledem k budoucnosti, protože jen dobře fungující rodina může být „zdrojem“ dobrých a poctivých občanů, kteří tvoří dobře fungující společnost a tím i stát.

Víme, jaký je u nás demografický vývoj, víme, jak přibývá důchodců a jak se prodlužuje věk dožití. Toto všechno způsobuje, že **průběžný důchodový systém** se dostává do deficitu a že současní práce schopní občané, čili naše děti platící sociální pojištění umožňují státu platit důchod současným seniorům jen částečně, prostě každoročně je třeba ze státního rozpočtu důchody dotovat...

18. listopadu 2016 se konal v PS seminář o rodinné politice: „*Profesor Hans-Werner Sinn z Mnichova, který se semináře zúčastní, reagoval na jeden z nejpálčivějších problémů současnosti- demografickou krizi západní postmoderní společnosti a vyjádřil se takto: "Vzrůstá počet mladých párů: s dvěma příjmy a žádnými dětmi, takto se žije lépe než s jedním příjmem a třemi dětmi." Jinými slovy, děti přestaly být nezbytné pro zajištění příjmu a zaopatření ve stáří. Jedinou motivací pro rozhodnutí pořídit si děti tedy zůstává emocionální, citová rovina. Právě Německo, které jako první stát rozvíjelo koncept sociálního státu, v němž stát garantuje zabezpečení pro stáří, se nyní jako první potýká s*

důsledky demografické krize. Následují jej však i ostatní evropské státy, a v důsledku toho je ohrožen systém důchodového zabezpečení ve všech zemích západního světa.

*Účastníci semináře se shodli, že návrh nové **koncepce rodinné politiky** představený nedávno ministerstvem práce a sociálních věcí přináší řadu problematických záměrů, které nenavazují na stávající opatření a neberou v úvahu společenskou situaci a existující právní normy.*

Místo kolektivizace péče o děti a matení pojmů při redefinování rodiny je třeba podpořit rodinu systémem daňových úlev a zohledněním dětí v důchodovém systému, popř. podporou iniciativ, které ve společnosti napomáhají vytvoření prorodinného klimatu.“ Zdroj: <http://klaska.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=569252>

Já se domnívám, že současný důchodový systém je diskriminační hlavně k těm, kdo měli více dětí a dobře je vychovali. Jedná se zejména o matky, které byly s dětmi na dalších MD a kvůli dětem nebudovaly svou kariéru, ale věnovaly se jim. Důchodový systém vůbec nezohledňuje, že daly společnosti děti, které dobře vychovaly a umožnily jim vzdělání, aby se mohly postavit na vlastní nohy a mohli založit své rodiny, v nichž budou vychovávat novou generaci. Naplnili tak hlavní poslání rodiny, což je role biologicko-reprodukční, která zajišťuje generační výměnu obyvatelstva ale i neméně důležitou funkci výchovnou a socializační. Zdravá fungující rodina je nejlepší zárukou výchovy zdravých a na život připravených mladých lidí.

Domnívám se, že by se v důchodovém systému měla zohlednit a částečně zmírnit tato nespravedlnost vůči matkám tří a více dětí a to buď **společným důchodovým pojištěním manželů**, nebo tím, že by děti dobrovolně mohly **1-2%** ze svého odváděného sociálního pojištění **přispívat svým rodičům k důchodu** a stát by mohl k tomuto 1% přidat stejnou částku, aby takto podpořil dobře fungující rodinu. Stát by ve své rodinné politice měl podpořit pracující rodiče více dětí, protože se mu to vyplatí. Ve svém okolí znám více rodin, kde matky zůstávaly v domácnosti a staraly se o své děti, aniž by myslely na svou kariéru a do zaměstnání nastoupily až po 10, 15 a více letech. Ale jaké budou mít tyto matky důchody? Svým vystoupením jsem vás chtěla upozornit na to, jak se v důchodu žije matkám více dětí... Myslím, že by bylo dobré a správné učinit opatření na podporu těch, kteří se postaraly o dobrou budoucnost naší společnosti.

Děkuji vám za pozornost a za to, že jsem zde mohla vystoupit.